

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566 – 2570)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

งานนโยบายและแผน สำนักงานปลัด
อบต.จอมม่วง อ.ศิลาลาด จ.ศรีสะเกษ
โทรศัพท์/โทรสาร 0 4582 6408
www.jodmoung.go.th

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.2566 – 2570)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

คำนำ

เนื่องด้วยตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ แห่ง ต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตองค์กรปกครองส่วนตำบลได้ โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา ประเด็นที่เกี่ยวข้อง และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อส่งเสนอแนะผู้บริหารท้องถิ่น

๔. กรณีองค์กรปกครองส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนท้องถิ่นต่อสภาองค์กรปกครองส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่น จึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

บัดนี้ สภาองค์กรปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ แห่ง ได้พิจารณาเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ แห่ง ในคราวประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมสภาองค์กรปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ นายกองดี กรรมการปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ แห่ง จึงอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

องค์กรปกครองส่วนตำบล ๑๖๖ แห่ง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - 18
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	19 - 62
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	62 - 109
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	110 - 120
ภาคผนวก	

ภาคผนวก

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือหมู่บ้านหรือตำบล

เดิมตำบลโจม่วงอยู่ในเขตการปกครองของตำบลจิกสังข์ทอง อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ ต่อมาได้แยกเป็นตำบลโจม่วงและขึ้นตรงต่อกิ่งอำเภอศิลาลาด เมื่อปี พ.ศ. 2538 และได้จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลโจม่วง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอนพิเศษ 92 ง. ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2542 มีพื้นที่ 26.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 16,750 ไร่ ระยะห่างจากตัวอำเภอศิลาลาดประมาณ 5 กิโลเมตร ระยะห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษประมาณ 54.5 กิโลเมตร

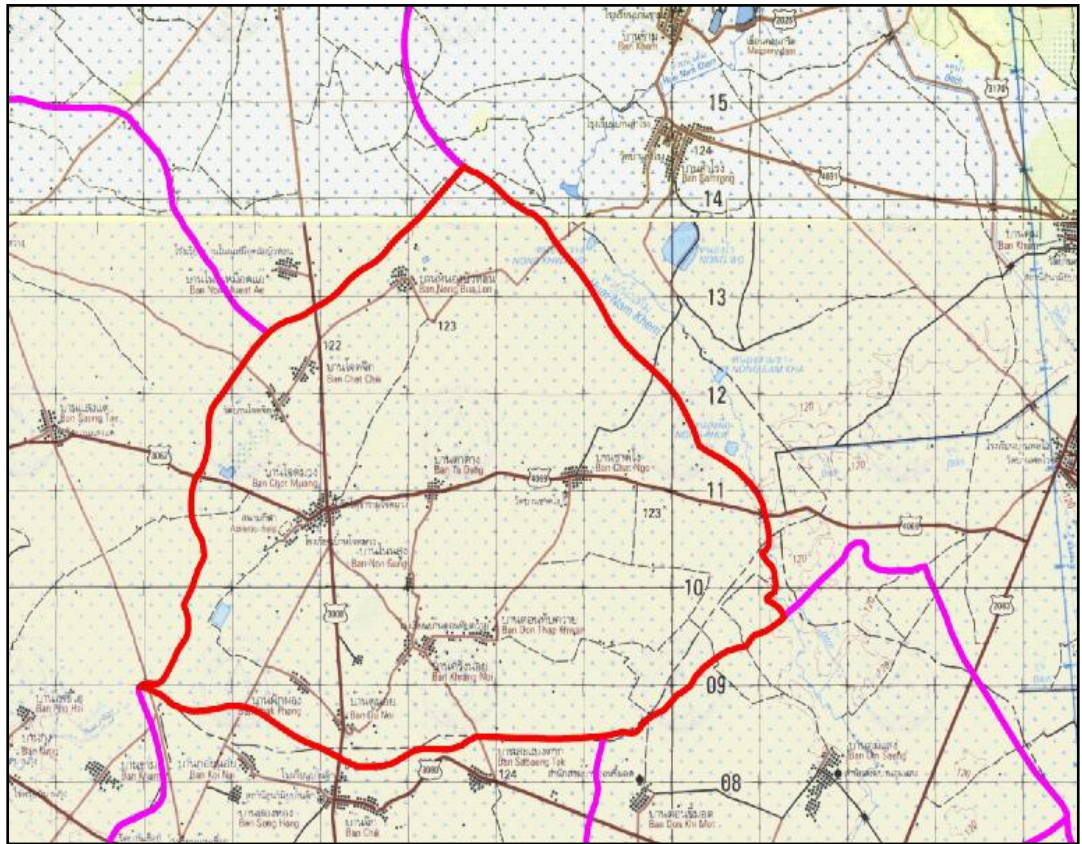
มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลคลีกลิ้ง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลจิกสังข์ทอง อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลกุง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

แบ่งการปกครองตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ออกเป็น 10 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
หมู่ 1	บ้านฝักผ่อง
หมู่ 2	บ้านดอนทัพควาย
หมู่ 3	บ้านหนองบัวหล่น
หมู่ 4	บ้านโจม่วง
หมู่ 5	บ้านตาต่าง
หมู่ 6	บ้านครั้งน้อย
หมู่ 7	บ้านโจมจิก
หมู่ 8	บ้านชาดโง
หมู่ 9	บ้านคูน้อย
หมู่ 10	บ้านโจม่วง

แผนที่ตำบลจอมม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

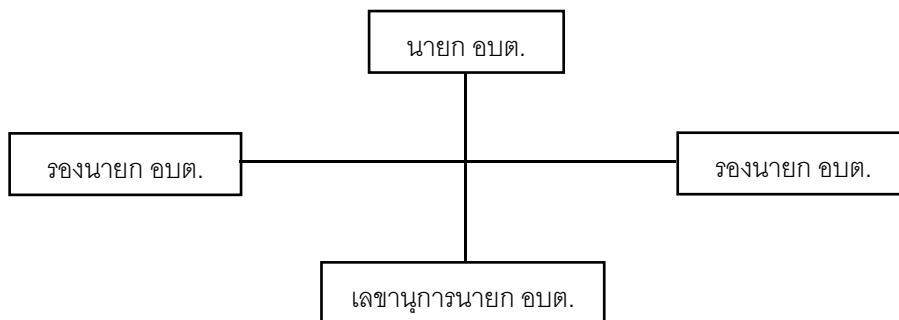

ข้อมูลศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

1. นายประยูร นิยม นายกององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
2. นายสวัสดิ์ นากรณ์ รองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
3. นางพวงพยอม นิยมรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
4. นายพิชัย ก้องสนั่น เลขานุการนายกององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

1. นางสาวกัญญา	คำจันทร์	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
2. นางพิมพ์พา	นิยม	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
3. นางสาวสุจี	อุ้นคำ	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
4. นายสวาท	แก่นสาร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 1
5. นายบุญมา	นิยม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 1
6. นายประเวช	หล้าศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 2
7. นายสุดใจ	ลุนหล้า	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 2
8. นางดวงจันทร์	วิรุณพันธ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 3
9. นางสนธิ	จันเจริญ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 4
10. นายสิมมา	พราวศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 4
11. นางสาวสมัย	อุตรวิเศษ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 5
12. นายสมพงษ์	แสนโคตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 5
13. นายจันทิ	แสงศรี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 7
14. นายสัมฤทธิ์	นากรณ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 8
15. นายทรงศักดิ์	กมล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 9
16. นายสมพงษ์	ตุพิลา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 9
17. นายรัศมี	บุญเกลี้ยง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง หมู่ 10

ศักยภาพของฝ่ายประจำ	
โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ (จำนวน 5 สำนัก/กอง)	
อัตรากำลังข้าราชการส่วนท้องถิ่น	กรอบพนักงานจ้าง
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล(ระดับกลาง)	
1. สำนักงานปลัด (01)	
(1) หัวหน้าสำนักปลัด (นักบริหารงานทั่วไประดับต้น)	(1) ผช.จพง.เกษตร
(2) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน (ชก.)	(2) ผช.จพง.ธุรการ
(3) นักจัดการงานทั่วไป (ปก.)	(3) ผช.จพง.ธุรการ
(4) นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	(4) นักการภารโรง
(5) เจ้าพนักงานธุรการ(พง.)	(5) คนงานทั่วไป (2)
	(6) ยาม
	(7) พนักงานขับเครื่องจักรกลขนาดเบา (รถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์)
2. กองคลัง (04)	
(1) ผู้อำนวยการกองคลัง(นักบริหารงานคลังระดับต้น)	(1) ผช.จพง.การเงินและบัญชี
(2) นักวิชาการเงินและบัญชี (ชก.)	(2) ผช.จพง.ธุรการ
(3) นักวิชาการจัดเก็บรายได้ (ปก.)	
(4) เจ้าพนักงานพัสดุ(ชง.)	
3. กองช่าง (05)	
(1) ผู้อำนวยการกองช่าง(นักบริหารงานช่างระดับต้น)	(1) ผช.นายช่างโยธา
(2) นายช่างโยธา (ชง.)	(2) พนักงานจตมาตรวัดน้ำ
(3) เจ้าพนักงานประปา(พง./ชง)(ว่าง)	
(4) เจ้าพนักงานธุรการ (พง.)	
4. กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (08)	
(1) ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (นักบริหารงานศึกษาระดับต้น)	(1) ผู้ช่วยนักสันทนากการ
(2) นักวิชาการศึกษา (ปก.)	(2) ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)
(3) นักวิชาการวัฒนธรรม (ปก.)	(3) ผู้ดูแลเด็ก (ทักษะ)
(4) ครูผู้ดูแลเด็ก (คศ.2)	
(5) ครูผู้ดูแลเด็ก (อัตรารว่าง)	
5. กองสวัสดิการสังคม (11)	
(1) ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (นักบริหารงานสวัสดิการสังคมระดับต้น)	
(2) นักพัฒนาชุมชน (ปก.)	
(3) เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน (อัตรารว่าง)	

องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงแบ่งโครงสร้างการบริหารออกเป็น 1 สำนัก กับอีก 4 กอง รวมทั้งหมด 5 ส่วนราชการ รวมข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 21 อัตรา พนักงานจ้าง จำนวน 15 อัตรา รวมทั้งสิ้น จำนวน 36 อัตรา โดยมีภารกิจดังนี้

1. สำนักงานปลัด อบต.

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการสารบรรณ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำร่างข้อบัญญัติต่าง ๆ การจัดทำทะเบียนคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจ การให้คำปรึกษางานในหน้าที่และความรับผิดชอบ การปกครอง การบังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง การบริหารงานบุคคลของ อบต.ทั้งหมด การดำเนินการ เกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 5 งาน ได้แก่

1.1 งานบริหารงานทั่วไป

- งานธุรการ
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้งและทะเบียนข้อมูล
- งานตรวจสอบภายใน
- งานทะเบียนข้อมูลบุคลากร
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

1.2 งานนโยบายและแผน

- งานนโยบายและแผน
- งานวิชาการ
- งานข้อมูลและประชาสัมพันธ์
- งานงบประมาณ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

1.3 งานกฎหมายและคดี

- งานกฎหมายและคดี
- งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
- งานข้อบัญญัติและระเบียบ
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

1.4 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- งานอำนวยการ
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานฟื้นฟู
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

1.5 งานกิจการสภา อบต.

- งานระเบียบข้อบังคับการประชุม
- งานการประชุม
- งานอำนวยการและประสานงาน
- งานส่งเสริมและสนับสนุนความรู้และวิชาการแก่สมาชิกสภา อบต.
- งานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่ได้รับมอบหมาย

2. กองคลัง

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและทะเบียนรายรับ-รายจ่ายเงินทุกประเภทงานเกี่ยวกับการเงินการเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน การฝากเงิน การตรวจเงิน อบต. รวบรวมสถิติเงินได้ประเภทต่าง ๆ การเบิกตัดปี การขยายเวลาเบิกจ่ายงบประมาณ การหักภาษีและการนำส่งเงินคงเหลือประจำวัน การรับและการจ่ายขาดเงินสะสมของ อบต. การยืมเงินทศรองราชการ การจัดหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินของ อบต. ตรวจสอบงานของจังหวัดและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินการเร่งรัดใบสำคัญและเงินยืมค้างชำระ การจัดเก็บภาษี การประเมินภาษี การเร่งรัดจัดเก็บรายได้ การพัฒนารายได้ การออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งความรับผิดชอบออกเป็นงานดังนี้

2.1 งานการเงิน

- งานการเงิน
- งานรับเงินเบิกจ่ายเงิน
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- งานเก็บรักษาเงิน
- งานจัดเก็บฎีกาและเอกสารทางการเงิน
- งานรับ
- ส่งเอกสารทางการเงิน

2.2 งานบัญชี

- งานการบัญชี
- งานทะเบียนการคุมเบิกจ่ายเงิน
- งานงบการเงินและงบทดลองจ่าย
- งานแสดงฐานะทางการเงิน

2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

- งานภาษีอากรค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
- งานพัฒนารายได้
- งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
- งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้

2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

- งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- งานพัสดุ
- งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์
- งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3. กองช่าง

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการสำรวจออกแบบและจัดทำโครงการ ใช้จ่ายเงินของ อบต.การอนุมัติ เพื่อดำเนินการตามโครงการที่ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ของ อบต. งานบำรุงซ่อม และจัดทำทะเบียน สิ่งก่อสร้าง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต.การให้คำแนะนำปรึกษา เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ และการออกแบบ ก่อสร้าง แก่อบต. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง งานควบคุมอาคาร การดูแล ควบคุม ปรึกษา ซ่อมแซม วัสดุ ครุภัณฑ์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน คือ

3.1 งานก่อสร้าง

- งานก่อสร้างและบูรณะถนน
- งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
- งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร

- งานสถาปัตยกรรมและมัณฑศิลป์
- งานวิศวกรรม
- งานประเมินราคา
- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์
- งานออกแบบ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.3 งานประสานสาธารณูปโภค

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.4 งานผังเมือง

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง
- งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

4. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจัยและพัฒนา หลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผล การพัฒนาตำราเรียน การวางแผนการศึกษาของมาตรฐาน สถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริมการวิจัยการวางแผนโครงการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการศึกษาเพื่อนำไปประกอบ การพิจารณา กำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางการปฏิบัติ ในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 2 งาน คือ

4.1 งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- งานข้อมูลพัฒนาการเด็ก
- งานวิชาการและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก
- งานกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- งานติดตามและประเมินผล
- งานจัดเก็บเอกสาร รับส่งเอกสาร

4.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- งานห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครือข่ายทางการศึกษา
- งานกิจการศาสนา
- งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- งานกิจการเด็กและเยาวชน
- งานกีฬาและนันทนาการ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

5. กองสวัสดิการสังคม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการงานสวัสดิการสังคม ซึ่งมีลักษณะงานที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนผู้สูงอายุ ผู้พิการ การพัฒนาชุมชน การจัดระเบียบชุมชนหนาแน่น และชุมชนแออัด การส่งเสริมกีฬา การจัดให้มีและ สนับสนุนกิจกรรมศูนย์เยาวชน การส่งเสริมงาน ประเพณีท้องถิ่น และกิจกรรมทางศาสนา งานห้องสมุด และ งานสวนสาธารณะ การให้คำปรึกษาแนะนำหรือ ตรวจสอบเกี่ยวกับงานสวัสดิการสังคม และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง มีทั้งหมด ๓ งาน ดังนี้

5.1 งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน

- งานสวัสดิการสังคม คนชรา คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคเอดส์
- สำรองจัดทำทะเบียนข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์ คนพิการ ผู้ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย ผู้ด้อยโอกาสและภูมิปัญญาผู้สูงอายุ
- งานการรับขึ้นทะเบียนขอรับสวัสดิการของผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์
- ให้คำปรึกษา แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและการขอรับสวัสดิการต่างๆ กับผู้นำชุมชนและบุคคลหรือครอบครัวที่มาขอรับบริการสังคม
- งานศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน
- งานกองทุนสวัสดิการชุมชน

- งานสภาองค์กรชุมชน
- งานศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในชุมชน
- งานเครือข่ายพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- งานอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- งานชมรมผู้สูงอายุ
- งานอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ
- งานการส่งเสริมสวัสดิการเด็กและเยาวชน
- งานการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลชุมชนและศึกษาวิเคราะห์
- งานวิจัยเพื่อวางแผนงานการพัฒนาชุมชน
- งานจัดระเบียบชุมชน
- งานจัดทำทะเบียนกลุ่มและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- งานส่งเสริมการร่วมกลุ่มทำอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว
- งานส่งเสริมการทำงานของศูนย์ประสานงานองค์กรชุมชนระดับตำบล
- งานผู้นำอาสาพัฒนาชุมชน
- งานกองทุนหมู่บ้าน
- งานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต
- งานการให้คำปรึกษา แนะนำ อบรมการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มต่างๆ ให้เข้มแข็ง
- งานส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชนด้านการพัฒนาชุมชน
- งานส่งเสริมการมีส่วนร่วมมือของประชาชน

5.2 งานสังคมสงเคราะห์

- งานสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย คนพิการและทุพพลภาพ ผู้ป่วยเอดส์ เด็กด้อยโอกาส สตรีหม้าย ผู้สูงอายุที่อยู่ในครอบครัวยากจน บุคคลไร้ที่พึ่ง คนเร่รอน
- งานสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพคนพิการ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์
- งานสำรวจข้อมูลและทำทะเบียนข้อมูลผู้ด้อยโอกาสแก้ไขผู้มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย
- งานพิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี
- งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

5.3 งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

- งานส่งเสริมอาชีพและข้อมูลแรงงาน
- งานพัฒนาสตรีและเยาวชน
- งานสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและสตรี
- การให้คำแนะนำกลุ่มผลิตภัณฑ์ OTOP
- งานให้คำปรึกษา แนะนำอบรมส่งเสริมการดำเนินงานกลุ่มสตรี
- งานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

บทบาท/การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการทางการเมืองและการบริหาร

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การช่วยเหลืองานขององค์การบริหารส่วนตำบล เสนอแนะในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมจัดทำแผนพัฒนาตำบล การประชุมประชาคม แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตำบล การประชุมการจัดอบรมกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคไข้เลือดออก ฯลฯ

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง เป็นพื้นที่ลุ่มที่ดอน ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนา ประชาชนส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพทำนาเป็นหลัก

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล ซึ่งมี 4 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกรรโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง 35 – 42 องศาเซลเซียส ช่วงอากาศร้อนจัดจะมีอุณหภูมิสูงถึง 44 องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม – ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจจะนานประมาณ 1 – 2 สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์และอาจยาวนานถึงกลางเดือนมีนาคม ในบางปี ในช่วงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 17 องศา

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ 89 % ดินลูกรังประมาณ ๑ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ 10 %

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

หมู่บ้านในตำบลโจดม่วงที่ถูกจัดตั้งตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ มีทั้งหมด 10 หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้านจำนวน 10 -15 คน แบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

หมู่ 1 บ้านฝักฝอง	นางอรุณศรี	โหม่งมาด	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 2 บ้านดอนทัพควาย	นายสาย	ศรีวาที	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 3 บ้านหนองบัวหล่น	นายบุญนำ	ศรีพลัง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 4 บ้านโจดม่วง	นายทองมวล	ศรีมน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 5 บ้านตาต่าง	นางบุญล้น	ธรรมวัตร	กำนันตำบลโจดม่วง
หมู่ 6 บ้านครั้งน้อย	นายวิจิตร	วิรุณพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 7 บ้านโจดจิก	นายทวีศักดิ์	อุดทา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 8 บ้านชาดโง	นายธนวัฒน์	จันเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 9 บ้านคูน้อย	นายศักดิ์สิทธิ์	ลาลูน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ 10 บ้านโจดม่วง	นางไสว	วิรุณพันธ์	ผู้ใหญ่บ้าน

2.2 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นของตำบลโจดม่วง แบ่งออกเป็น 10 หมู่บ้าน 10 หน่วยเลือกตั้งมีสมาชิกสภาท้องถิ่นได้หมู่บ้านละ 2 คน รวม 20 คน มีคณะผู้บริหาร จำนวน 4 คน

ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในปี พ.ศ. 2555 ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นจำนวน 2,049 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 1,650 คน คิดเป็นร้อยละ 80.50 จำนวน ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้งที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลและโครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

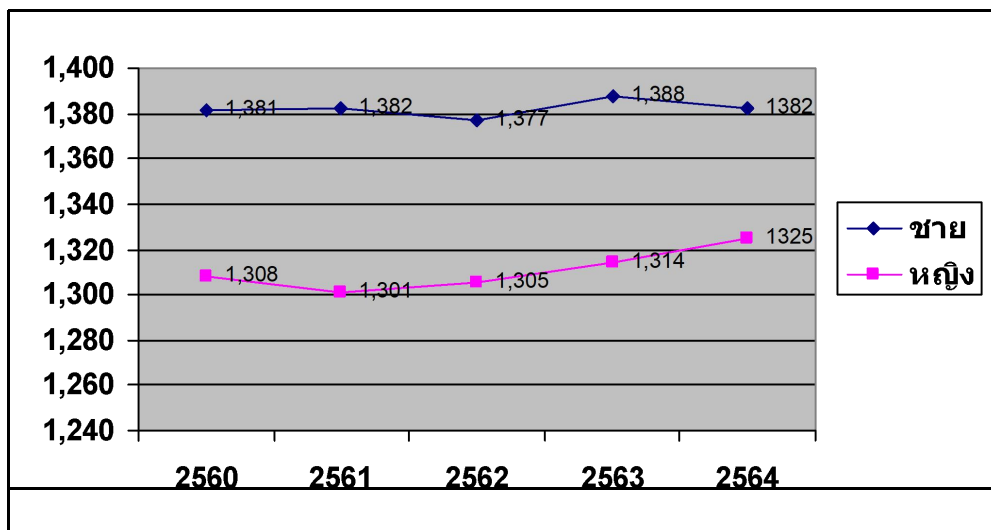
หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	บ้านผักฟ่อง	76	68	144	
2	บ้านดอนทัพควาย	119	130	249	
3	บ้านหนองบัวหล่น	163	151	314	
4	บ้านโจดม่วง	170	167	337	
5	บ้านตาต่าง	113	100	213	
6	บ้านครั้งน้อย	170	171	341	
7	บ้านโจดจิก	200	174	374	
8	บ้านชาดโง	184	179	363	
9	บ้านคูน้อย	68	70	138	
10	บ้านโจดม่วง	119	115	234	
	รวม	1,382	1,325	2,707	

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

	หญิง	ชาย	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	244	255	อายุต่ำกว่า 18 ปี
จำนวนประชากร	857	895	อายุ 18-60 ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	224	232	อายุมากกว่า 60 ปี
รวม	1,325	1,382	ทั้งสิ้น 2,707 คน

หมายเหตุ: ข้อมูลสถิติจากทะเบียนบ้าน แยกรายพื้นที่ ระดับตำบล ณ เดือนธันวาคม 2564

3.2.1 ข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนประชากรย้อนหลัง

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2566-2570)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศีลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

3.1.2 การคาดการณ์ในอนาคต

จากการเปรียบเทียบข้อมูลประชากรย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560-2564 (ตามแผนภูมิ 3.2.1) พบว่าอัตราการเพิ่มของประชากรค่อนข้างน้อยในปี 2560 – 2564 อัตราการเพิ่มของประชากรชายต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของประชากรหญิง ในอนาคตระยะ 5 ปีข้างหน้า คาดว่าจำนวนประชากรอาจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการส่งเสริมในด้านการจัดสวัสดิการเด็กแรกเกิดจากภาครัฐ เด็กแรกเกิดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเทียบกับอัตราการเสียชีวิตของผู้สูงอายุ

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ 15 – 60 ปีเต็ม ร้อยละ 99 อ่านเขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ 6 – 14 ปี ร้อยละ 100 ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ 70 ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ให้กับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

สถานศึกษาในตำบล

-ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.จอม่วง	จำนวน	1	แห่ง
-โรงเรียนประถม	จำนวน	2	แห่ง
-โรงเรียนประถมศึกษา(ขยายโอกาส)	จำนวน	1	แห่ง
-กศน.ตำบลจอม่วง	จำนวน	1	แห่ง

4.2 สาธารณสุข

ในพื้นที่ตำบลจอม่วง มีสถานพยาบาลจำนวน 1 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจอม่วง เปิดให้บริการสาธารณสุขแก่ประชาชนตำบลจอม่วง และมีการให้ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ อบต.จอม่วง รพ.สต.จอม่วง โรงเรียนในพื้นที่ ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดและโรคติดต่อ เช่น โรคไข้เลือดออก มีการทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง รพ.สต.จอม่วง กับ อบต.จอม่วง ในการจัดตั้ง กองทุน สป.สช. เพื่อให้บริการในระดับพื้นที่ด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล และมีการร่วมให้ความร่วมมือในด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุขตามนโยบายของรัฐบาล ทุกครัวเรือนมีส่วนร่วมใช้ทั้งหมด ตามมาตรฐานกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เพื่อป้องกันโรคติดต่อ

4.3 อาชญากรรม

ในปี 2564 ไม่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นในตำบลจอม่วง จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือเยาวชนในตำบลมีการดื่มสุรา เสพสิ่งเสพติด อาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหของ อบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการอบรมให้ความรู้แก่เยาวชน จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ

ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำหมู่บ้าน การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง อบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

4.4 ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของตำบลโจดม่วง จากการที่ทางสถานีตำรวจศีลาลาดได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบนั้นพบว่าในเขตตำบลโจดม่วงมีผู้ที่ติดยาเสพติดจำนวนมากแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อยและยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของ อบต. ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหของ อบต.สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล โจดม่วงก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

4.5 การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

1. รับลงทะเบียนเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
2. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
3. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
4. จัดทำโครงการสร้างและซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ รายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาส
5. ให้การช่วยเหลือวัสดุอุปกรณ์ซ่อมแซมบ้านเรือนประชาชนที่ได้รับความเสียหายกรณีเกิดวาตภัย

และภัยสาธารณภัยพร้อมมอบถุงยังชีพช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย

5. ประสานการให้ความช่วยเหลือของจังหวัด อำเภอ หน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในพื้นที่ทุทุกรณี

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง เป็นการคมนาคมทางบกทั้งหมด ประกอบด้วย

-ถนนลาดยาง	จำนวน	6	สาย
-ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก(คสล.)	จำนวน	16	สาย
-ถนนหินคลุก	จำนวน	9	สาย
-ถนนลูกรัง	จำนวน	1	สาย
-ถนนดิน	จำนวน	-	สาย

5.2 การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทั่วครัวเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

5.3 การประปา

การประปา ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงมีกิจการประปาเป็นของ อบต.เอง จำนวน 4 แห่ง เป็นระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง ระบบประปาหมู่บ้านแบบผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง และระบบประปาบาดาล จำนวน 2 แห่ง(ใช้งานได้ 1 แห่ง) สามารถให้บริการได้ครอบคลุม 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 8, หมู่ 5, หมู่ 2, หมู่ 6, หมู่ 4, และหมู่ 10 อีก 4 หมู่บ้านเป็นประปาที่บริหารจัดการโดยชุมชนเอง ปัญหาที่เกิดจากระบบประปาของ อบต.คือ ข้ำรดบ่อบ่อย มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากท่อประปาข้ำรดบ่อบ่อยและระหว่างมีการซ่อมแซมจะเปิดให้ใช้ระบบประปาแบบบาดาลสำรองให้ประชาชนใช้ไปก่อนระหว่างซ่อม ซึ่งน้ำบาดาลในพื้นที่ตำบลจอม่วงมีลักษณะเป็นน้ำค้ำ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ประปาของ อบต.ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบัน ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ในฤดูแล้ง น้ำไม่เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค อบต.ไม่สามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้หมู่บ้านได้ การแก้ปัญหาคือ การกลับไปใช้ระบบประปาบาดาล ซึ่งบางครั้งที่สารส้มหมด น้ำอาจจะมีกลิ่นขุ่นของตะกอนสีแดง เกิดน้ำค้ำ สร้างความเดือดร้อนในการใช้น้ำให้แก่ประชาชน

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันไม่มีโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ เนื่องจากประชาชนนิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทน ซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้สะดวกรวดเร็ว และสามารถใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในการติดต่อสื่อสาร เช่น การโทรเข้า-ออก ผ่านแอปพลิเคชัน เฟสบุ๊ค ไลน์ ฯลฯ ให้ความสะดวกและประหยัดมากกว่าการใช้โทรศัพท์สาธารณะ สำหรับส่วนราชการ ยังคงใช้โทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสารแต่ไม่ได้เปิดให้ประชาชนใช้เป็นบริการสาธารณะ

5.4 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง ไม่มีสำนักงานไปรษณีย์ การขนส่งพัสดุครุภัณฑ์ต้องเดินทางเข้าไปใช้บริการ ณ ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอราชสีเสล แต่ในปัจจุบัน มีหน่วยงานเอกชนหลายบริษัทที่ให้บริการรับ-ส่งพัสดุที่เข้าถึงผู้รับบริการ มีบริการรับ - ส่งพัสดุลงบ้าน ทำให้การส่งวัสดุครุภัณฑ์เป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและง่ายขึ้น

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

ประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง ร้อยละ 93 ประกอบอาชีพทำนา ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว สัตว์สวนการประกอบอาชีพโดยประมาณ ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรวม	ร้อยละ	93	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	50	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	40	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	30	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

การประกอบอาชีพในครอบครัวหนึ่งอาจมีมากกว่า 1 อาชีพ เช่น ครอบครัวที่ประกอบอาชีพทำนา อาจมีการเลี้ยงสัตว์เป็นรายได้หลักและอาจมีการรับจ้างและค้าขายตามโอกาส ไม่สามารถจำแนกได้ชัดเจน

6.2 การประมง

ในเขตพื้นที่ตำบลจอมม่วงไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน จึงไม่มีการประมงในพื้นที่

6.3 การปศุสัตว์

ปัจจุบันเกษตรกรหันมาให้ความสนใจในการปศุสัตว์มากขึ้น เนื่องจากราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ การเลี้ยงสัตว์จึงเป็นอาชีพเสริมที่อาจกลายเป็นรายได้หลัก และในปัจจุบัน

6.4 การบริการ

ในพื้นที่ตำบลจอมม่วงมีสถานประกอบการที่ให้บริการ ดังนี้

- ร้านค้า	จำนวน	27	แห่ง
- ร้านขายอาหารตามสั่ง	จำนวน	8	แห่ง
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	4	แห่ง
- โรงสี	จำนวน	11	แห่ง
- อู่ซ่อมรถยนต์	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านซ่อมเครื่องยนต์ขนาดเล็ก	จำนวน	3	แห่ง
- ร้านขายยา	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านรับซื้อของเก่าเพื่อจำหน่าย	จำนวน	6	แห่ง
- เชียงเนื้อ	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	จำนวน	2	แห่ง
- ผลิตหนังวัวตากแห้ง	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	จำนวน	1	แห่ง
- ร้านซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า	จำนวน	1	แห่ง

6.5 การท่องเที่ยว

ตำบลโจดม่วงไม่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น ดังนั้น ส่วนใหญ่จึงเป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวตามเทศกาลงานประเพณี งานบุญต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงจัดขึ้น เช่นงานประเพณีบุญบั้งไฟ งานบุญพระเวทเทศมหาชาติ เป็นต้น

6.6 อุตสาหกรรม

ในพื้นที่ตำบลโจดม่วง มีอุตสาหกรรมโรงฟอกหนัง จำนวน 1 แห่ง

6.7 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

6.7.1 การพาณิชย์

ร้านขายวัสดุและรับเหมาก่อสร้าง	จำนวน 1 แห่ง
ตลาดชุมชนตำบลโจดม่วง	จำนวน 1 แห่ง

6.7.2 กลุ่มอาชีพ

ตำบลโจดม่วงเป็นตำบลที่ส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีพเสริมให้แก่ประชาชน ดังนั้นเกือบทุกหมู่บ้านจึงมีกลุ่มอาชีพ ดังนี้

1. กลุ่มอาชีพปลูกผักสวนครัวเพื่อจำหน่าย บ้านฝักฝ่อง หมู่ 1
2. กลุ่มผู้ผลิตไซซิ่ง บ้านหนองบัวหล่น หมู่ 3
3. กลุ่มทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ 4
4. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านโจดม่วง หมู่ 4
5. กลุ่มกลุ่มผู้เลี้ยงสุกร บ้านตาต่าง หมู่ 5
6. กลุ่มอาชีพผู้เลี้ยงวัว บ้านคูน้อย หมู่ 9
7. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านคูน้อย หมู่ 9
8. กลุ่มศูนย์ข้าวคูน้อย บ้านคูน้อย หมู่ 9
9. กลุ่มแปรรูปเสือกก บ้านคูน้อย หมู่ 9
10. กลุ่มทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ 10
11. กลุ่มทอเสื่อพับ บ้านโจดม่วง หมู่ 10

6.8 แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่อายุ 18-60 ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ประชากรแรงงานอายุระหว่าง 18-60 ปี ประมาณร้อยละ 60 จะอยู่ในภาคอุตสาหกรรมนอกพื้นที่ ส่วนแรงงานในภาคเกษตรจะเป็นแรงงานวัย 35- 70 คิดเป็นร้อยละ 40

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนร้อยละ 100 นับถือศาสนาพุทธ แต่ประชาชนบางส่วนมีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ มีการตักบาตรทำบุญในเทศกาลและโอกาสต่าง ๆ มีสถาบันและองค์กรศาสนา ดังนี้

1. วัดโพธารามบ้านโจดม่วง
2. วัดบ้านชาดโง
3. สำนักสงฆ์บ้านหนองบัวหล่น
4. สำนักสงฆ์บ้านโจดจิก

7.2 ประเพณีและงานประจำ

ตำบลโจดม่วง มีการจัดงานประเพณีที่สำคัญ ดังนี้

1. งานบุญผะเหวดเทศมหาชาติ
2. งานประเพณีสงกรานต์และวันผู้สูงอายุ
3. งานประเพณีเข้าพรรษา- ออกพรรษา
4. งานตักบาตรเทโวโลหณะ
5. งานประเพณีลอยกระทง
6. งานบุญกฐิน-บุญสังฆทาน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาท้องถิ่น

7.3.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่

- 1) การทอเสื่อกก โดยกลุ่มอาชีพทอเสื่อกก หมู่ 4 หมู่ 9 และหมู่ 10
- 2) การแปรรูปเสื่อกกเป็นเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น แจกกัน กล่องทิชชู กระเป่าเป็นต้น
- 3) การทอผ้าไหม โดยกลุ่มอาชีพทอผ้าไหม บ้านโจดม่วง หมู่ 10

7.3.2 ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน

7.4 สินค้าพื้นเมืองของที่ระลึก

1. ข้าวปลอดสารเคมี
2. เครื่องใช้ที่แปรรูปจากเสื่อกก เช่น กระเป่าถือ กล่องทิชชู แจกกัน กล่องใส่เครื่องประดับ
3. ไซตักกุง
4. ไม้กวาดทางมะพร้าว
5. ผ้าไหมทอมือ

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐมาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

เป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน(Sustianabie Development Goais:SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็น การปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับ กลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนยุทธศาสตร์ชาติอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศรวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนนี้ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อต่อ ผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความยุติธรรมของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวยุคใหม่มีความอบอุ่น ประชาชนมี

ความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลอง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

หลักการ : หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยึดหลัก

“ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา”

วิสัยทัศน์ (Vision) ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่กำหนดว่า **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”**

กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดอนาคตประเทศไทย ปี 2579 ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน 5 ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดจะต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและสิ่งแวดล้อมที่องค์ระหว่างประเทศกำหนดขึ้น เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทาง

การพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ 37 วาระ และไทยแลนด์ 4.0

จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12

ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะเป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงการขับเคลื่อนการพัฒนาซึ่งกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนารวมทั้งกำหนด แผนงาน/โครงการสำคัญ(Flagship Program)และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญในช่วง 5 ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติจะทำให้ระบบการจัดสรรงบประมาณ การบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทางการเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาตลอดจนระบบการติดต่อประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาคและเมือง ที่กำหนดพื้นที่เป้าหมายสาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมืองเกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง 5 ปี ต่อจากนี้

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่มีสมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุขโดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
2. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพและการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนที่มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
3. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ
4. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
5. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมี การทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา
6. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับการพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่
7. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมาย : เป้าหมายรวม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและ พฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานราก มีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่ เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการ ให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำโดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการ ขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๔. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำโดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของ พื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามีคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และ ความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่ง สินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่า การลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ดีกว่า ลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหาร จัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบัน การจัดการนานาชาติ และอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบ งบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา : ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑) **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์** ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทักษะคิด และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทักษะคิด และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาชนะในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วน ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบางและส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒) **ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม** การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของ คุณภาพการบริการ ภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความ เหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่ม คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาชีพ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแล นักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาชีพ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาชีพ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภาพการ ผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากความร่วมมือกัน มากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้น เกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศ การท่องเที่ยวสามารถ ท ารายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาค การเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาชีพ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การ บริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาชีพ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างเสริมความ เชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับ ศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อ ยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วาง อนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้า การ ลงทุน

๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้ง

การดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้าง สมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัย พิบัติ
- (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความ มั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่ม บทบาทของประเทมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัย คุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบัน พระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความ สมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสใน การศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทย มีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมี ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและ ภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมี การบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิด ความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

(๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ

(๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับ ต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ

(๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่ง อำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล

(๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิด ความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาค ประชาชน

๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ ธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาด ประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ ยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบใน สังคมไทย การพัฒนา ระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่าง จริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลด สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้ง ประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร จัดการที่ดีขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลด จำนวนการดำเนินคดี กับผู้มีได้กระทำความผิด

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความ โปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลัง ภาครัฐเพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้ มาตรฐานสากล เพื่อให้ ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความ ต้องการ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชน ได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และ ยุติธรรม

(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความ ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับ ข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการและปัญหาเชิง ปริมาณคุณภาพและการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการ สนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความซ้ำซ้อน การใช้งบประมาณและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มปริมาณการ เดินทางด้วยระบบ ขนส่งสาธารณะในเขตเมืองและขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่า

อากาศยานใน กรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการ อำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลและการ พัฒนาด้านสาธารณสุขการ (น้ำประปา)

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนา ระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาาระบบขนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนา ด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหาร จัดการ การผลิตและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนา เศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้าน แรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับ ประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่ สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของ ประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและ ผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิง สังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่ นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค นวัตกรรมด้านการออกแบบและ การจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจของไทย

(๓) พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้าน บุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการ ผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับ

ความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙) **ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ** ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทย ต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อ เสริมจุดเด่น ในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ ประชากรใน เขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนา เมืองให้เป็น เมืองนำอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัว ของการ พัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของ ไทยกับ ประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มใน สังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่ม มูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทาง เศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็น ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมาย การพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อม เมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมี ส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาค ประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐาน การผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของ พื้นที่ พัฒนา พื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐) **ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา** การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่าง ประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาสโดยมุ่งเน้นการพัฒนา และขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อน ต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้า และการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตาม แนวระเบียบ เศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุ ภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียบเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาค อาเซียน เอเชียตะวันออกและเอเชียใต้และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศและแสวงหาตลาดใหม่สำหรับ สินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือ กับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๗) เข้าร่วมเป็น ภาควิชาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติมีหลักการและแนวทาง ดำเนินงาน สรุปได้ ดังนี้ **หลักการ**

๑) ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบทิศทางหลักและแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม

๒) กระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ ภารกิจ และการมีส่วนร่วม ให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาและเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน

๓) เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้ เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ ท้องถิ่นและชุมชน

๔) ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่

๕) ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับ ต่างๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑) สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อม เข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการ ประเด็นสื่อสารและเครื่องมือสื่อ

ประชาสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๒) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้านและแผนปฏิบัติการโดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ ของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากรและแนวทางการร่วม ดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุน การพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงานประมาณ สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วมการจัดสรรงบประมาณ รายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔) ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณา ประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ ที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างเป็นหุ้นส่วน การพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบ และภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความ สอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕) สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัย มาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมี ประสิทธิภาพ

๖) เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถ ขับเคลื่อน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยง คณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการ ดำเนินงาน ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการ ดังนี้

แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมเน้นการติดตาม ประเมินผลที่เปิดโอกาส ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และ

ผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผล อย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตาม ประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมี ส่วนร่วม ดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการ การประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการ ประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติรวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและ พื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัย ฝึกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและ ประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อฝึกอบรม เทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิด ในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่ม ระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้น แล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานประมาณ และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ และ ประสิทธิภาพ

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการ บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัด ผลกระทบร่วม ตัวชี้วัด ผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

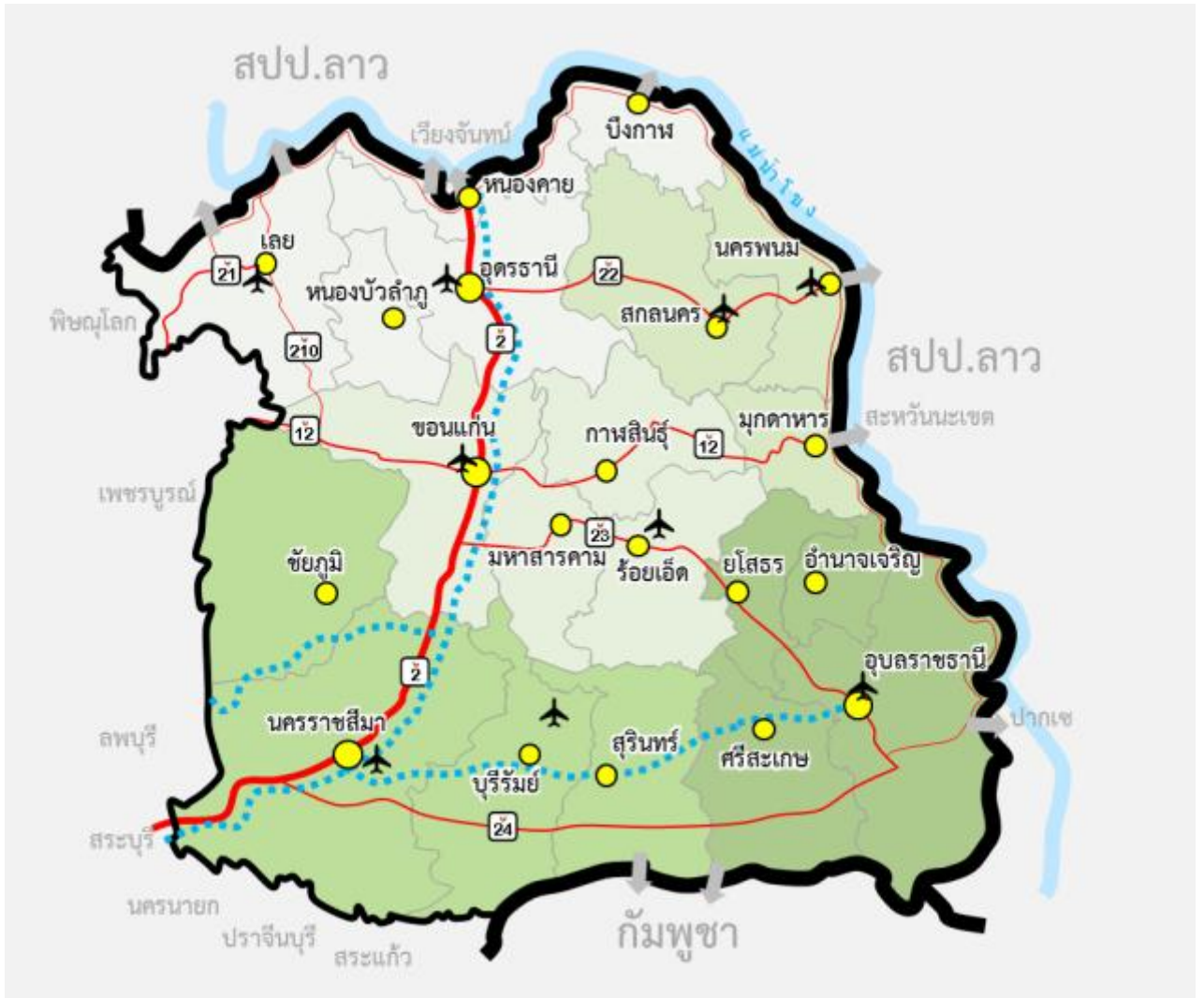
๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ และ แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้น การสื่อสารแบบ สวนเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและ ผู้กำหนด นโยบาย เป็นต้น

๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผล เป็นการ นำเสนอผลการประเมินให้ ทุกฝ่ายได้รับทราบ ทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงาน สนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการประเมินผล โดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหาร การเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำ ข้อมูลไปใช้ได้ อย่างเหมาะสม เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบายและสร้างนวัตกรรม ในการบริหารจัดการ

1.3 แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (19 จังหวัด)

สภาวะแวดล้อม

จุดแข็ง

1) ที่ตั้งของภาคอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยมีแนวชายแดนติดต่อกับ สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถ เชื่อมโยงต่อไป เวียดนามและจีนตอนใต้ได้อย่างสะดวก

๒) พื้นที่ทำการเกษตรมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของพื้นที่เกษตรประเทศ และมีพื้นที่ ปลูกข้าวมากที่สุดโดยสามารถปลูกข้าวหอมมะลิคุณภาพดีที่สุดของประเทศ

๓) ทรัพยากรท่องเที่ยวมีความหลากหลาย อาทิ แหล่งท่องเที่ยวชากตึกดำบรรพ์ไดโนเสาร์ ยุคก่อนประวัติศาสตร์โบราณคดีบ้านเชียง อารยธรรมขอม ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและธรรมชาติ และท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สามารถสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวนานาชาติและนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มได้

๔) สถาบันวิจัยตั้งอยู่ในพื้นที่ ๑๒ แห่ง ซึ่งมีความสามารถเฉพาะทางที่โดดเด่น อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ด้านสาธารณสุขและเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ และแปรรูปอาหาร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสกลนคร ด้านเกษตรและประมง เป็นต้น

จุดอ่อน

๑) ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ สภาพพื้นดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ บางพื้นที่มีปัญหาดินเค็ม ทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มที่

๒) ระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่เกษตรเพียงร้อยละ 11.9 เกษตรกรส่วนใหญ่ ยังทำการผลิตที่พึ่งพาน้ำฝน

๓) จำนวนคนจนมากที่สุดของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔ ของประชากรภาค ไม่สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ ขาดโอกาสทางการศึกษาและการประกอบอาชีพ

๔) คนมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ มีปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับและมะเร็งท่อน้ำดี มากที่สุดในประเทศ

๕) แม่และเด็กมีปัญหาโภชนาการส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญา และความฉลาดทางอารมณ์ต่ำสุดของประเทศ

๖) แหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงโทรม สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน บางแห่งตั้งอยู่ห่างไกลเข้าถึงได้ยาก กิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวมีน้อย

โอกาส

๑) การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ สู่ภาคอาทิ โครงข่ายรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่เขต เศรษฐกิจพิเศษชายแดน จะทำให้เกิดโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในภาค

๒) ประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีความต้องการสินค้าและบริการมากขึ้น

๓) กระแสของสังคมโลกให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพ ประกอบกับโครงสร้างประชากรสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการสินค้าและบริการด้านสุขภาพสูงขึ้น เช่น อาหารมาตรฐานอินทรีย์ พิษณุไพร ซึ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพร้อมในด้านการผลิต

ภัยคุกคาม

๑) การย้ายฐานการผลิตและการขนส่งยาเสพติดบริเวณชายแดน อาชญากรรมข้ามชาติ ภัยจากโรคติดต่อจากคนและสัตว์ที่เคลื่อนย้ายจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ

๒) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้ง ส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาหารและรายได้ของเกษตรกร ๑๓ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัญหาและประเด็นท้าทาย

๑) ขาดแคลนน้ำทั่วทั้งภาค ประสบปัญหาภัยแล้งซ้ำซาก

๒) มีจำนวนคนจนมากที่สุด ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร จึงไม่สามารถหลุดพ้นความยากจนได้

๓) ปัญหาโภชนาการในแม่และเด็กส่งผลให้เด็กในวัยเรียนมีความสามารถทางเชาว์ปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ

๔) มีความรุนแรงของโรคมะเร็งตับและท่อน้ำดี อันเนื่องมาจากพฤติกรรมการบริโภคอาหารดิบ

๕) เศรษฐกิจของภาคมีขนาดเล็ก มีอัตราการขยายตัวต่ำกว่าระดับประเทศ จึงมีแนวโน้มเกิดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างภาคและประเทศมากขึ้น

๖) ภาคการผลิตหลักด้านเกษตรยังเป็นแบบดั้งเดิมพึ่งพาธรรมชาติ ทำให้มีผลิตภาพต่ำและมีการใช้ สารเคมีสูง

- ๓) อุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรขั้นต้น มูลค่าเพิ่มต่ำ ประกอบกับการลงทุนใหม่ๆ มีน้อย จึงมีแหล่งสร้างงานน้อย
- ๔) การค้าชายแดน สินค้าส่งออกส่วนใหญ่ผลิตจากนอกภาค ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับภาค
- ๕) ทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลาย แต่ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นที่รู้จัก อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัย และ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อม ด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทักษะ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมจาก ภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค
- ๒) เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- ๓) เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ
- ๔) เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ๕) เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) พื้นที่ชลประทานและรับประโยชน์เพิ่มขึ้น ปริมาณกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งลดลง
- ๒) สัดส่วนคนจนลดลง
- 3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

- 4) มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น
- 5) รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพ ชีวิตอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำ โดยการปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง ฝายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่เดิม และพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถ เพิ่มปริมาณการกักเก็บ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบจากดินเค็ม สร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่ การเกษตร
- 2) พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ชี มูล โดยศึกษา สำรวจ และจัดหาพื้นที่ เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ตลอดจนการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำ แม่น้ำในภาคและระหว่างภาค
- 3) พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ เช่น ระบบสูบน้ำ อาคารบังคับน้ำ คลองส่งน้ำ เป็นต้น
- 4) บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ โดยดำเนินการในระดับลุ่มน้ำ ให้มีความสมดุลระหว่างการใช้น้ำทุกกิจกรรมกับปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุก ภาคส่วน และมีการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาวเพื่อป้องกันความเสียหายจาก อุทกภัย และภัยแล้ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของผู้มีรายได้น้อย โดยสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อย มีที่ดินทำกินของตนเอง ส่งเสริมการมีอาชีพ สนับสนุนปัจจัยการผลิตและแหล่งเงินทุนในการประกอบอาชีพ ยกกระดับฝีมือและอบรมให้ความรู้ เพื่อให้มีรายได้เสริมและเกิดความมั่นคงทางรายได้ ตามแนวทางกาฬสินธุ์โมเดล และหนองบัวลำภูโมเดล
- 2) พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยเพิ่มสวัสดิการทางด้านสังคมให้กับกลุ่มผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการดูแลผู้พิการและผู้สูงอายุ และสนับสนุนการออมเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเอง ได้ในบั้นปลายชีวิต ยกกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน และใช้ประโยชน์จาก ระบบสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงโรงพยาบาลขนาดใหญ่ให้สามารถดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ
- 3) พัฒนาคความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระจายการบริการด้าน การศึกษาที่มีคุณภาพให้มีความเท่าเทียมระหว่างพื้นที่ เพื่อพัฒนาทักษะให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอม ปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมให้คนไทยดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ จิตอาสา และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม
- 4) พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับ ในพื้นที่เสี่ยง อาทิ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู กาฬสินธุ์ อำนาจเจริญ มหาสารคาม อุตรดิตถ์ นครพนม

และยโสธร โดยส่งเสริมการเรียนรู้ในการป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุกจาก ปลา น้ำจืดมีเกล็ด กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนบริเวณรอบแหล่งน้ำอย่างถูกหลักสุขาภิบาล สร้างเครือข่ายโรงพยาบาลในการคัดกรอง ฝ้าระวัง วินิจฉัยและรักษาโรคพยาธิใบไม้ตับและผู้ป่วยมะเร็งท่อน้ำดี พร้อมทั้ง พัฒนาระบบคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและระบบฐานข้อมูลเพื่อติดตามการทำงาน

5) พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก โดยส่งเสริมการบริโภคไอโอดีนและให้ความรู้แก่ พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กในด้านโภชนาการที่เหมาะสม ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ และวิธีการเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นการพัฒนาร่างกายในช่วง 0-3 ปีแรก และยกระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในชุมชนและพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเด็กก่อนวัยเรียน ให้มีพัฒนาการความพร้อมทั้งทักษะสมอง ร่างกาย และสังคม

6) อำนวยความสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำ โดยยกระดับการให้ความช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสด้านกฎหมายและคดีความ บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชนในการแก้ไขข้อพิพาทในชุมชนโดยสันติวิธีและสร้างการรับรู้กฎหมายเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันในการปกป้องตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร โดยสร้างความมั่นคงของเกษตรกรรายย่อย โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรทางเลือก เกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรแปลงใหญ่ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศ การพัฒนาการเกษตร สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร พัฒนาศักยภาพขององค์กรและสถาบันเกษตรกร พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ สนับสนุน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม

2) พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง ในพื้นที่จังหวัด ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และศรีสะเกษ รวมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพอื่น ๆ โดยปรับกระบวนการผลิต ให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย พัฒนาห่วงโซ่เกษตรอินทรีย์ให้ครอบคลุมทุกขั้นตอนการผลิต พร้อมทั้ง ขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ โดยส่งเสริมการผลิตและแปรรูปโดยใช้นวัตกรรม การยกระดับราคาสินค้าเกษตร อินทรีย์ให้แตกต่างจากสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี และการพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การส่งเสริมกระบวนการตรวจรับรองแบบมีส่วนร่วมในการตรวจสอบตนเองของสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตและชุมชน รวมทั้งการจัดทำโซนนิ่งระบบเกษตรอินทรีย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยนำร่องในพื้นที่ที่มีความพร้อมและเหมาะสมและเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือการท่องเที่ยววิถีไทยเพื่อขยายฐานรายได้ พร้อมทั้งจัดทำ ฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการผลิตที่เหมาะสม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมใหม่ๆ ให้ตอบสนองตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพและการส่งออก จัดตั้งกองทุนเกษตรอินทรีย์ ตลอดจน มาตรการส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรจำหน่ายสินค้าผ่าน ช่องทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์(E-Commerce) ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

3) ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่ (Zoning) และความต้องการตลาด โดยส่งเสริมการปลูกพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอก ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ และอุบลราชธานีโดยสนับสนุนการปรับปรุงพัฒนาพันธุ์ การตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า เกษตร การประชาสัมพันธ์และการจัดตั้งตลาดกลาง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรสำคัญที่เป็นสารตั้งต้น ในการแปรรูป

รูปผลิตสินค้า ในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม เลย อ่างนาจเจริญ และอุบลราชธานี ให้มีปริมาณ มากพอ และมีคุณภาพตามระบบมาตรฐานการเกษตรตามความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ และ จัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการบริหารจัดการ และส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อคุณภาพสูงในพื้นที่ จังหวัดสกลนคร มุกดาหาร นครพนม นครราชสีมา สุรินทร์ ชัยภูมิ บุรีรัมย์ และอุบลราชธานี และโคนม ใน พื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น โดยสนับสนุนการปรับปรุงพันธุ์ ส่งเสริมการปลูกแปลงหญ้าและปรับปรุงคุณภาพอาหารสัตว์ พัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยงและทักษะเกษตรกร รวมทั้งการจัดระบบมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ให้ได้ มาตรฐานอุตสาหกรรม (GMP) และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายและขยายตลาดไปสู่อาเซียน

4) ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานชีวภาพ (Bio Economy) ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ที่ สำคัญของภาค โดยมุ่งลงทุนสร้างเศรษฐกิจบนฐานของการวิจัยและนวัตกรรมระดับสูง ในลักษณะสหวิทยาการ ที่ใช้ทรัพยากรฐานชีวภาพ (พืช สัตว์ จุลินทรีย์) รวมถึงวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียและน้ำเสียจาก โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และชุมชน พัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ชีวภาพที่มีมูลค่าสูง ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและนวัตกรรมในมิติใหม่ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิรูปภาคเกษตร อาหาร สาธารณสุขและการแพทย์ พลังงาน อุตสาหกรรมเคมี และภาคสังคม โดยพัฒนาให้นครราชสีมา ขอนแก่น อุบลราชธานี และสกลนคร เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร ส่งเสริมการแปรรูปสมุนไพรในพื้นที่จังหวัดสกลนคร มหาสารคาม สุรินทร์ อ่างนาจเจริญ และอุดรธานี โดยพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตให้ได้มาตรฐาน GMP พัฒนาระบบรับรองผลิตภัณฑ์สมุนไพรและสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและส่งออก ส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่และธุรกิจแนวใหม่ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 และตอนล่าง 2 ด้วยการพัฒนาต่อยอดจาก วัตถุประสงค์และของเหลือทิ้งทางการเกษตร/อุตสาหกรรม และฐานความหลากหลายทางชีวภาพไปสู่ผลิตภัณฑ์ มูลค่าสูง เช่น ชีวเภสัชภัณฑ์อาหาร อาหารสัตว์ในอนาคต โปรตีนทางเลือก ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ พลาสติก ชีวภาพ (bioplastic) สารสกัดจากพืชมูลค่าสูง เอนไซม์หรืออาหารเสริมสุขภาพจากจุลินทรีย์ เป็นต้น รวมทั้ง สร้างความมั่นคงทางพลังงานระดับชุมชน จากการนำวัตถุดิบในชุมชน ของเหลือทิ้งทางการเกษตร ขยะครัวเรือน มาผลิตเป็นพลังงานเพื่อใช้ภายในครัวเรือนหรือชุมชน และส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนในระดับชุมชน

5) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs ธุรกิจ Startup และวิสาหกิจชุมชน ผลิตสินค้า อุปโภคบริโภค ในพื้นที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร เพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้ วัตถุดิบในพื้นที่ พัฒนาผู้ประกอบการ รวมทั้งสนับสนุนความรู้ด้านกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการเข้าถึง ๑๘ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แหล่งเงินทุนที่เป็นธรรม การพัฒนาช่องทางการตลาดในต้นทุนที่ต่ำโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น E-Commerce, E-Marketing เป็นต้น

6) ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าย้อมคราม และส่งเสริมพื้นที่ที่มี ศักยภาพให้ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค อาทิ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครราชสีมา สุรินทร์ และสกลนคร เป็นต้น โดยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนา เทคโนโลยีและงานศึกษาวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนอื่นๆ ยกระดับผู้ประกอบการและนักออกแบบรุ่นใหม่ ให้มีทักษะ มีความรู้ความสามารถทั้งการออกแบบและ การจัดการ เพื่อให้สินค้ามีความหลากหลายและทันสมัย สร้างความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจชุมชนและ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมการจับคู่ธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ

7) พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ โดยจัดระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่มีคุณภาพและให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและกิจกรรมเศรษฐกิจในเมือง จัดระบบบริการสังคมที่

ได้มาตรฐาน ที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ให้ความสำคัญต่อการผังเมือง การเพิ่มพื้นที่ สีเขียว ความสะอาด และดูแลความปลอดภัยของประชาชน และรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ มุ่งเน้น การเพิ่มประสิทธิภาพการ ใช้พลังงาน และสนับสนุนพลังงานสะอาด

8) อนุรักษ์และส่งเสริมการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษา ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ต้นน้ำและป่าธรรมชาติที่สำคัญ ในพื้นที่จังหวัดเลย อุตรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และพื้นที่ ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษา พื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดินรวมถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

9) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค โดยใช้ประโยชน์จากสถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัยพัฒนา ที่กระจาย ตัวอยู่ในพื้นที่สร้างความเชื่อมโยงสถาบันการศึกษาและภาคเอกชนเพื่อพัฒนาเครือข่ายของ อุตสาหกรรมใน ลักษณะคลัสเตอร์ สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้าง พื้นฐานและ บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยในชั้นประยุกต์ และทดลอง เพิ่มขึ้น ทั้งการจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การทำวิจัยตลาด การทดสอบผลิตภัณฑ์ และโรงงานนำร่อง เพื่อให้ สามารถแปลงงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ โดยส่งเสริม ชุมชนในการ สร้างสรรค์กิจกรรมหรือเทศกาลประจำปีในแต่ละเดือนในพื้นที่ต่างๆ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้สินค้าบริการ แหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนอัตลักษณ์ของ ชุมชน และ เมืองเก่า ได้แก่ เมืองเก่าบุรีรัมย์ เมืองเก่าพิมาย เมืองเก่าสุรินทร์ เมืองเก่านครราชสีมา และเมืองเก่า สกลนคร พัฒนาแบรนด์และสื่อสารความแตกต่างของชุมชนต่าง ๆ ในรูปแบบการเล่าเรื่อง (Storytelling) ส่งเสริมการ ขายแพ็คเกจการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล ส่งเสริมการตลาดแบบมีเป้าหมาย เฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม กลุ่มสุขภาพสตรี เป็นต้น

๒) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอารยธรรมอีสานใต้ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี โดยบูรณาการจัดการแผนท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดที่ดึงดูดเด่น หรืออัต- ลักษณ์ของแต่ละพื้นที่มาสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในเขตอารยธรรมอีสานใต้ และ เชื่อมโยงสู่ประเทศลาว กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อเพิ่มระยะเวลาพำนักและค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ พัฒนาสินค้าและบริการที่มีจุดเด่นหรืออัตลักษณ์ที่สร้างจาก ทุนทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความจดจำและสร้างความโดดเด่น ลอกเลียนได้ยาก พัฒนาบุคลากรและ ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวให้เป็นมืออาชีพ รักษามาตรฐานการให้บริการ จัดทำแผนที่ท่องเที่ยวให้ท่องเที่ยว ได้ตลอดทั้งปี พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขนถ่ายนักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบไปสู่แหล่งท่องเที่ยว ดูแลความ ปลอดภัยและสุขลักษณะให้นักท่องเที่ยว

๓) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มน้ำโขง ในพื้นที่จังหวัดเลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี และสกลนคร และพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่ง ท่องเที่ยวกับ ประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ สี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง เลย-อุตรธานี-หนองบัวลำภู-หนองคาย สปป.ลาว โดย พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมของ สองฝั่งโขง พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย อาทิ การท่องเที่ยว/พักผ่อน ชมทัศนียภาพและ

วิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำโขง (Leisure/Lifestyle) การท่องเที่ยวด้วยจักรยานและการเดินทางแบบ คาราวาน (Cycling/Caravan Tours) การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Festivals/Events) เป็นต้น พัฒนาการ เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาท่าเรือและการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมการบริหารจัดการที่เกิดจากชุมชนเพื่อสร้างงานและรายได้ เน้นพัฒนาผู้ประกอบการด้านการจัดการ และทักษะทางภาษาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

๔) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในจังหวัดขอนแก่น ภาพลัทธิอุตรธานี หนองบัวลำภูและชัยภูมิโดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพิพิธภัณฑ์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิง สร้างสรรค์และมีชีวิต ออกแบบการจัดแสดง จัดนิทรรศการ มัลติมีเดีย หรือกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้ชมมีส่วนร่วม มีความสนุกสนานรื่นรมย์เสมอ (play and learn) ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศเพื่อขยายฐานนักท่องเที่ยวที่สนใจ ศึกษาวิวัฒนาการของภาค ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน ปลูกฝังให้เด็กเข้าพิพิธภัณฑ์ผ่านกิจกรรม ทศนศึกษาของโรงเรียน และนันทนาการของครอบครัว พัฒนาสินค้า/บริการ/ของที่ระลึก ปรับปรุง สิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าถึงได้ง่ายและกลับมาได้บ่อยครั้ง

๕) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา โดยส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งจาก การกีฬาและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจการแข่งขันต่างๆ การผลิตอุปกรณ์/ชุดกีฬา/ของที่ระลึก สนามแข่งขัน อาหารเสริมและเครื่องดื่ม โรงแรม ร้านอาหาร การเดินทางและขนส่ง ประกันภัย สถาบันพัฒนากีฬาอาชีพ ทุกระดับ เป็นต้น ส่งเสริมการศึกษาในด้านเวชศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา และการบริหารธุรกิจกีฬา เพื่อผลิตบุคลากรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมกีฬา สนับสนุนการจัดมหกรรมกีฬานานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว

๖) พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวธรรมชาติในจังหวัดชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศเพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นให้เกิด ความคุ้มค่าต่อประสบการณ์มากกว่าการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าเงิน สนับสนุนให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ มากขึ้น รวมทั้งให้ความรู้นักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน ดูแล ความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยง ในลักษณะเครือข่าย เพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่ชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงกิจกรรม การท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชน กับชุมชนและท้องถิ่น ทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สอดคล้อง กับความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือบุคลากรในภาคบริการและการท่องเที่ยว จัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ด้านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้นพัฒนาสินค้า OTOP สินค้าวิสาหกิจชุมชน ของที่ระลึก ร้านอาหาร ที่พักให้มีคุณภาพดี ส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มตามความสนใจของนักท่องเที่ยว รวมถึงระบบ การจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ใหม่ ๆ ของภาค

แนวทางการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2566-2570)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศีลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

1) เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก ภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ให้แล้วเสร็จตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ อาทิ แผนการพัฒนาการรถไฟความเร็วสูง ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย การพัฒนาโครงข่ายรถไฟทางคู่ ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจระ-อุบลราชธานี และโครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ ช่วงระเบียงเศรษฐกิจ EWEAC ด้านตะวันออก

2) เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาคให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ อาทิ การพัฒนาการรถไฟสายใหม่ (บ้านไผ่-นครพนม) โครงการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้สามารถรองรับปริมาณ ความต้องการเดินทางและขนส่งสินค้าทางอากาศที่เพิ่มขึ้น (อุดรธานี อุบลราชธานี บุรีรัมย์ ร้อยเอ็ด นครราชสีมา ขอนแก่น เลย และสกลนคร) และขยายถนน ๔ ช่องจราจรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางหลวง

3) พัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา โดยจัดทำแผนแม่บทพื้นที่ศูนย์กลางความเจริญ เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่ง เป็นต้น พัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค เร่งรัดพัฒนา ระบบขนส่งรางเบาเมืองขอนแก่น พร้อมทั้งส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและ ระบบขนส่งอื่น

4) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิเมือง ขอนแก่น เมืองนครราชสีมา และเมืองอุบลราชธานี โดยพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบเมืองกระชับ ให้มีการใช้ ประโยชน์ที่ดินแบบผสมผสานทั้งการทำงาน การอยู่อาศัย และการนันทนาการล้อมรอบสถานีขนส่ง และ พัฒนาพื้นที่บริเวณเมืองชายแดนที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน อาทิ นครพนม หนองคาย มุกดาหาร ให้มีความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ

5) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม โดยพัฒนาและยกระดับ ความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและระบบราง ที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล พัฒนากำลังแรงงานและนวัตกรรมเพื่อเตรียมพร้อมรองรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมการบินในจังหวัดนครพนม อุตสาหกรรมระบบรางในจังหวัดขอนแก่น และพัฒนา สถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดขอนแก่น นครราชสีมา และอุดรธานี

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาคือร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาด่านชายแดน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริเวณด่านศุลกากรให้เพียงพอ สนับสนุนการจัดการด่านพรมแดนแบบเบ็ดเสร็จ CIQ (Customs/Immigration/Quarantine) ให้ได้มาตรฐานสากล เร่งเชื่อมต่อระบบสารสนเทศภายในและระหว่างหน่วยงานเพื่อสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (National Single Window) เพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่อนปรน การค้าชายแดนที่มีศักยภาพ

2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน โดยเร่งก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๕ (บึงกาฬ-ปากซัน) พัฒนาเส้นทางใหม่เชื่อมโยงบึงกาฬ-อุดรธานีและรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระหว่างไทย ลาว เวียดนาม และจีน ให้มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง

3) พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน มุกดาหาร นครพนมและหนองคาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการลงทุนและสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน พร้อมทั้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการและมาตรการสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการ CIQ ที่ได้มาตรฐานสากล

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

(อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) พ.ศ. 2561 – 2565 ฉบับทบทวน พ.ศ. 2563

ชื่อกลุ่ม ราชธานี เจริญศรี โสธร

วิสัยทัศน์ : “อุตสาหกรรมแปรรูปและเกษตรอินทรีย์เพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยวเชิงคุณภาพการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

เป้าประสงค์รวม

1. พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปและผลิตสินค้าเกษตรตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่า
 2. พัฒนาการท่องเที่ยวโดยยกระดับมูลค่าและคุณค่าเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน
 3. พัฒนากิจการชุมชน สหกรณ์ ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน
 4. ยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
 5. เพิ่มทักษะและความรู้ให้แก่ประชาชน
 6. ทรพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์
 7. การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ 4 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว แผนงาน

1. การเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมง ด้วยอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปแปรรูป และมาตรฐานสินค้าเกษตรอินทรีย์
2. สนับสนุนและส่งเสริมศักยภาพผู้ประกอบการเพื่อเชื่อมโยงธุรกิจการค้าการลงทุนสู่สากล
3. การขยายฐานตลาดการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- 1) จำนวนแปลงฟาร์มและพื้นที่ผลิตข้าวหอมมะลินทรีย์และสินค้าเกษตรอินทรีย์อื่น ๆ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม 5 ปี 1,000,000 ไร่
- 2) ร้อยละของจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่ได้รับรองมาตรฐานต่อจำนวนผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป แปรรูปของกลุ่มจังหวัด ที่ได้รับการตรวจจากหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 80
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์ เป้าหมาย 5 ปี ร้อยละ 10
- 4) ร้อยละของแรงงานที่เข้ารับการพัฒนามีทักษะฝีมือเพิ่มขึ้น

- 5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายร้อยละ 3.5 ต่อปี
- 6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ทางการท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23
- 7) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว ค่าเป้าหมายรวม 5 ปี ร้อยละ 23

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

แผนงาน

- 1) ส่งเสริมความยุติธรรม
- 2) ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
- 3) พัฒนาระบบบริการสุขภาพสาธารณสุข
- 4) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนไทยทุกกลุ่มวัย
- 5) ส่งเสริมคุณภาพการศึกษา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- 1) ประชาชนได้รับบริการและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
- 2) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐและได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ค่าเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
- 3) อัตราการฆ่าตัวตายน้อยลง
- 4) ผู้พยายามฆ่าตัวตายไม่กลับมาทำร้ายตัวเองซ้ำภายใน 1 ปี
- 5) ร้อยละของเด็กอายุ 0-5 ปีมีพัฒนาการสมวัย ค่าเป้าหมายร้อยละ 85 ต่อปี
- 6) ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการสามารถรับรู้และเข้าใจในศักยภาพของตนเองและสามารถตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองได้
- 7) เด็กไทยมีระดับสติปัญญาเฉลี่ย (IQ) ไม่ต่ำกว่า 100 (โดยการวัดนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้น ป.1 ในปีงบประมาณ 2546)
- 8) เยาวชนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงาน

- 1) พัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ พื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียว
- 2) การพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนกลุ่มจังหวัด
- 3) การจัดการขยะในพื้นที่
- 4) การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- 1) สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น เป้าหมายร้อยละ 25 ต่อปี
- 2) สัดส่วนเกษตรกรที่ทำเกษตรบริเวณที่พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นเป้าหมายร้อยละ 25 ต่อปี
- 3) ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจและไม้มีค่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวเป้าหมายร้อยละ 0.20 ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดต่อปี

- 4) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานทดแทน เป้าหมายร้อยละ 1 ต่อปี
- 5) ร้อยละของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เป้าหมาย ร้อยละ 10 ต่อปี
- 6) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่การผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ 25 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

แผนงาน

- 1) สังคมมีความมั่นคงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2) ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและสถานการณ์ตามแนวชายแดนมีความสงบเรียบร้อย
- 3) สังคมปลอดภัยเสพติด
- 4) แรงงานต่างด้าวตามแนวชายแดนได้รับการบริหารจัดการที่เป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- 1) จำนวนคดีด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ร้อยละ 5
- 2) จำนวนเหตุการณ์ (สังคม ความมั่นคงและสิ่งแวดล้อม) ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เพื่อนบ้านจำนวน 0 ครั้งหรือไม่เกิดขึ้นเลยต่อปี
- 3) จำนวนหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งปลอดภัยเสพติดเพิ่มขึ้น จำนวน 15 ชุมชน ภายในปี 2565
- 4) ระดับความสำเร็จในการจัดประชุมหารือเสริมสร้างความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างราชอาณาจักรไทย – สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว – ราชอาณาจักรกัมพูชา จำนวน 3 ครั้ง

แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

1. ผลิตข้าวหอมมะลิ พืชเศรษฐกิจ ปศุสัตว์และประมงของกลุ่มจังหวัดฯ ให้ได้ปริมาณและมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
2. ปรับรูปและแปรสภาพสินค้าเกษตรและสร้างนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปในระดับอุตสาหกรรม
3. ผลักดันกิจกรรมทางการตลาดของสินค้าเกษตรแปรรูปและเกษตรอินทรีย์
5. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์
6. การสร้างกลไกและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนกับประเทศเพื่อนบ้าน
7. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีความหลากหลาย
8. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
9. บูรณาการพัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วม
10. พัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
2. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ การศึกษาและความเป็นอยู่ที่ดี
3. การยกระดับศักยภาพแรงงานและพัฒนาอาชีพ
4. การส่งเสริมด้านความยุติธรรมแก่ประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาและอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ฟื้นฟู ป่าปลูกต้นไม้ในพื้นที่เป้าหมาย
2. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในพื้นที่เพื่อลดค่าใช้จ่ายและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเสียในพื้นที่และการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
4. ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะเกษตรกรรมยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่
2. กระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและการสอดส่องดูแลความเรียบร้อยตามพื้นที่ชายแดน
3. บูรณาการป้องกัน ปราบปรามและบำบัดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวเชิงบูรณาการ

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ.2561-2575) ฉบับทบทวน ปี 2564 จังหวัดศรีสะเกษ

เ็น(พ.ศ.2566-2570)

ด จังหวัดศรีสะเกษ

วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบวงจรและส่งเสริมเมืองกีฬา(Sport city)
3. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น)
4. สร้างความสมดุล ความหลากหลายและความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดนและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ทั้งนี้ โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2566-2570)

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคมความเป็นอยู่ของประชาชนและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง เป้าหมายร้อยละ 2

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

1. พัฒนาสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตรอุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจและผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร
2. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี
4. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

1. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง
2. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
4. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ วัตถุประสงค์

1. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น
2. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น
3. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
2. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
3. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
6. พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
2. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปึก ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
2. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
3. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
5. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ป่า และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
2. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
3. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากทุก ภาคส่วน
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

3. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
2. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด้านชายแดน
3. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
4. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
5. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
3. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาเสพติด
อาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
4. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

1.3.4 แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2561 - 2565 (ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2564) จังหวัดศรีสะเกษ วิสัยทัศน์

“ดินแดนเกษตรปลอดภัย การค้าและการท่องเที่ยวครบวงจร”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร และการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนโดยการสร้างโอกาส และสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ครบ
วงจรและส่งเสริมเมืองกีฬา (sport city)
3. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. สร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อม
ทางสังคม ทั้งนี้โดยการบริหารจัดการภาครัฐโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันได้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้าน
สังคม ความเป็นอยู่ของประชาชน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มาอยู่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย 5 ปีย้อนหลัง เป้าหมาย ร้อยละ 2

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน

วัตถุประสงค์การพัฒนาของจังหวัด

1. พัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของจังหวัด (การปศุสัตว์, การประมง, เกษตร อุตสาหกรรม, พืชเศรษฐกิจ และผลไม้) ให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน มุ่งสู่การเป็นตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์ สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถลดต้นทุนภาคการเกษตรให้กับเกษตรกร
2. ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร รวมทั้งพัฒนาระบบโครงสร้างและบุคลากรด้านกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เสริมสร้างสังคมสุขภาวะ พัฒนาคนให้มีคุณภาพ ส่งเสริมกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ปลูกฝังการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม วิถีชุมชน อัตลักษณ์ เชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี
4. เสริมสร้างความสมดุล ความหลากหลาย และความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และพลังงานทางเลือก
5. เสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน ความเป็นระเบียบ ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานอย่างครบวงจร

วัตถุประสงค์

1. ภาคการเกษตรมีการเติบโตสูงขึ้น และมีการพัฒนาผลิตภาพ และคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อมุ่งสู่เกษตรปลอดภัย อินทรีย์ และการแปรรูปที่มีมูลค่าสูง
2. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการผลิตสินค้าภาคการเกษตรที่ได้มาตรฐาน และมีการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพและระบบชลประทานที่ครอบคลุมทั่วถึง
3. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการยกระดับภาคการเกษตร
4. พัฒนาการตลาด ส่งเสริมการค้า และการส่งออกสินค้าเกษตรเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์

1. การท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตขึ้น
2. การค้าและสินค้าชุมชนมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
3. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งการจัดการข้อมูล และการจัดการท่องเที่ยวและบริการที่ครบวงจร
2. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรภาคการท่องเที่ยว
3. พัฒนาสินค้าและชุมชน OTOP ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการตลาด กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องรองรับการเติบโตด้านการท่องเที่ยว
6. พัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่คุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างชุมชนให้น่าอยู่
2. ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. มีการอนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพชีวิต ระบบสาธารณสุขปโภค ปัจจัยพื้นฐานทางสังคม และระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานให้ครอบคลุมคนทุกช่วงวัย
2. สร้างรายได้ ลดรายจ่าย และสร้างโอกาสให้กับคนยากจนในพื้นที่
3. เพิ่มโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
4. ส่งเสริมการเรียนรู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และทำนุบำรุงศาสนา
5. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์ ป่าฟื้นฟู และพัฒนาจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน วัตถุประสงค์

1. มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เพิ่มขึ้น
2. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่อย่างได้มาตรฐาน
3. เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุน ฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพื้นที่ป่าด้วยการมีส่วนร่วมจากทุก ภาคส่วน
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม สิ่งปฏิภูลในพื้นที่ ร่วมกับการป้องกันและควบคุมการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
3. สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. เพิ่มประสิทธิภาพการติดตาม ป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงและการค้าชายแดนเชื่อมโยงอาเซียน วัตถุประสงค์

1. ส่งเสริมและประสานความร่วมมือในระดับพื้นที่ชายแดนเพื่อลดความขัดแย้ง
2. ส่งเสริมการค้าและการลงทุนบริเวณด้านชายแดน
3. บูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อลดปัญหาชายแดน
4. มีการป้องกันและปราบปรามอย่างเป็นระบบในพื้นที่
5. ประชาชนในจังหวัดมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อเสริมความมั่นคงและความสามัคคีของพื้นที่ชายแดน
2. จัดกิจกรรมส่งเสริมการค้า/การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างมูลค่าสินค้า
3. เสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแก้ไขปัญหาเสพติด อาชญากรรม การค้ามนุษย์ และแรงงานผิดกฎหมาย
4. พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาค

1.3.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ. 2566-2570) วิสัยทัศน์

**“ศรีสะเกษเมืองน่าอยู่ สู่เมืองท่องเที่ยวและกีฬา
สร้างคุณค่าด้วยเกษตรปลอดภัย ใส่ใจทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”**

พันธกิจ (Mission)

1. สร้างเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนในทุกมิติ
2. พัฒนา ส่งเสริม ชีตความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการกีฬาครบวงจร
3. ยกระดับผลผลิตสินค้า การเกษตรปลอดภัย
4. พัฒนาส่งเสริม อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
5. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี เศรษฐกิจและสังคมเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่
2. พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร
3. ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย
4. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างยั่งยืน
5. พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เป็นสังคมที่น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มโอกาสทางการศึกษา และยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ
2. ส่งเสริมสุขภาพ
3. อนุรักษ์และฟื้นฟู ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. สนับสนุนการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬาครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาในท้องถิ่น
2. พัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชน
3. พัฒนาสินค้า OTOP /สินค้าประจำถิ่น ที่เชื่อมโยงกับภาคการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม
2. เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้หลากหลาย
3. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
2. พัฒนา ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
3. ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาทุกมิติ

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาเส้นทางคมนาคม
2. พัฒนาแหล่งน้ำ
3. พัฒนาระบบสาธารณสุขปโภค

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“ชุมชนน่าอยู่ เศรษฐกิจดี มีแหล่งวัฒนธรรม นำคนสู่คุณภาพ”

2.2 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุข
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยว
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการให้บริการและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.3 เป้าประสงค์

1. เพื่อพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนาด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตร
3. เพื่อพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี
4. เพื่อป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติด
5. เพื่อป้องกันภัยสาธารณะที่จะเกิดขึ้นและประชาชนผู้ได้รับภัยพิบัติได้รับการช่วยเหลือได้อย่างทัน่วงที
6. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการเกษตร
8. เพื่อพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

2.4 ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละประเภท
2. มีแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น
3. ร้อยละของการเจ็บป่วยและการติดเชื้อลดลง
4. ตัวเลขคดีด้านยาเสพติดลดลง
5. จำนวนวิธีการในการป้องกันสาธารณภัยและห้วงระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
6. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
7. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมของประชาชนในพื้นที่
8. ระดับความพึงพอใจในการรับบริการของผู้ใช้บริการ

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. โครงสร้างพื้นฐานแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50
2. แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 70
3. มีตัวเลขการเจ็บป่วยและการติดเชื้อไม่เกิน 10% ของปีงบประมาณที่ผ่านมา
4. ตัวเลขคดีด้านยาเสพติดลดลง ไม่เกินร้อยละ 20 ของปีงบประมาณที่ผ่านมา
5. จำนวนวิธีการในการป้องกันสาธารณภัยและห้วงระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพิ่มขึ้นร้อยละ 70
6. จำนวนโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ 70

7. ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริมของประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 30

8. ระดับความพึงพอใจในการรับบริการของผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2.6 กลยุทธ์

1. สำรวจและจัดทำบัญชีโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งเสนอโครงการของงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
2. จัดหาประมาณด้านแหล่งน้ำทั้งในและนอกงบประมาณเพื่อให้มีแหล่งน้ำที่เพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภคและเพื่อการเกษตร
3. ส่งเสริมสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์แก่ประชาชน รวมถึงจัดให้มีโครงการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. ส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการและการกีฬาเพื่อให้เกิดการใช้เวลาว่างให้มีประโยชน์ สร้างคุณค่าในตัวบุคคลเพื่อห่างไกลยาเสพติด
5. ฝึกทบทวน อป.พร. ให้สามารถดำเนินการยับยั้งสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นและกำหนดแนวทางการช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยลดระยะเวลาการดำเนินการให้สั้นลง
6. ส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ภายในตำบล รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปลอดภัยปราศจากสารเคมีด้วยวิธีการต่าง ๆ
8. มีการอำนวยความสะดวกในการให้บริการเพื่อพัฒนาสู่การบริการที่เป็นเลิศ

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- 1) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ
- 2) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- 4) ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ภายในตำบล รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ปลอดภัยปราศจากสารเคมีด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 5) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มุ่งพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานรวมถึงแหล่งน้ำ ด้านสังคมและสาธารณสุข ด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่นและการท่องเที่ยวและด้านการให้บริการและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยใช้เทคนิคการ SWOT Analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนา ดังนี้

จุดแข็ง (S:strengths)

1. พื้นที่ทำการเกษตรขนาดใหญ่ สามารถสร้างผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ การปลูกข้าว และพืชผักต่างๆ
2. เป็นศูนย์รวมทางศาสนาและวัฒนธรรม มีวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่เคารพสักการะของคนในชุมชนหลายแห่ง

3. ผู้บริหารท้องถิ่นมีวิสัยทัศน์ ยึดถือแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลเป็นสำคัญ
4. องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มีความสามารถในการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในกรณีเร่งด่วน
5. ข้าราชการ พนักงาน พนักงานจ้าง มีความซื่อสัตย์ สามัคคี อยู่กันแบบพี่แบบน้อง ร่วมกันทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติหน้าที่โดยยึดกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด
6. บุคลากรส่วนใหญ่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถประสานความร่วมมือกับชุมชนได้เป็นอย่างดี
7. องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มีระบบการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เป็นธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความประทับใจต่อผู้มารับบริการ
8. องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มีระบบโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน จึงทำให้การทำงานเป็นระบบ ไม่ซ้ำซ้อน

จุดอ่อน (W:weaknesses)

1. ยังไม่มีระบบการจัดการน้ำและการชลประทาน ตลอดจนปัญหาภัยแล้งและปัญหาน้ำท่วม ทำให้ทำการเกษตรได้ไม่เต็มตามศักยภาพความสามารถของพื้นที่ทางการเกษตร
2. ไม่มีระบบการจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลที่ได้มาตรฐาน
3. ปัญหาระบบสาธารณสุขที่ยังไม่ทั่วถึง
4. งบประมาณในการบริหารงานมีค่อนข้างจำกัด
5. การขอรับเงินสนับสนุนงบประมาณกรณีโครงการเร่งด่วน และโครงการที่เกี่วข้องกับภัย ไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน
6. บางโครงการ บางกิจกรรม เป็นความต้องการของประชาชน แต่มีแนวทางปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับระเบียบ กฎหมาย ทำให้ประชาชนไม่เข้าใจเรื่องอำนาจหน้าที่ของ อบต. จึงเกิดความไม่พอใจในการดำเนินงาน ซึ่งมีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
7. องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง มีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยังไม่เพียงพอเนื่องจากงบประมาณมีค่อนข้างจำกัด
8. องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงยังไม่มีระบบแผนที่ภาษีรองรับการจัดเก็บรายได้ ทำให้เก็บภาษีได้น้อย

โอกาส(O:opportunities)

1. รัฐให้ความสำคัญเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร ตามมาตรา 274 โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวม
2. ผู้บริหารท้องถิ่นมีการเสริมสร้างธรรมาภิบาลโดยเน้นประสิทธิภาพ ประหยัด เป็นธรรม โปร่งใส เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ร่วมตัดสินใจและร่วมรับผลประโยชน์
3. ทำเลที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง เป็นพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตร มีสามารถผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีได้เป็นจำนวนมาก

4. ประชากรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง มีความสามัคคี ร่วมมือ ร่วมใจกันในการจัดกิจกรรมด้านประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

5. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง อย่างต่อเนื่อง

6. องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงเป็นตำบลที่สามารถเดินทางผ่านไปได้อย่างสะดวก ทำให้สามารถที่จะส่งเสริมให้เศรษฐกิจชุมชนเติบโตได้เร็ว

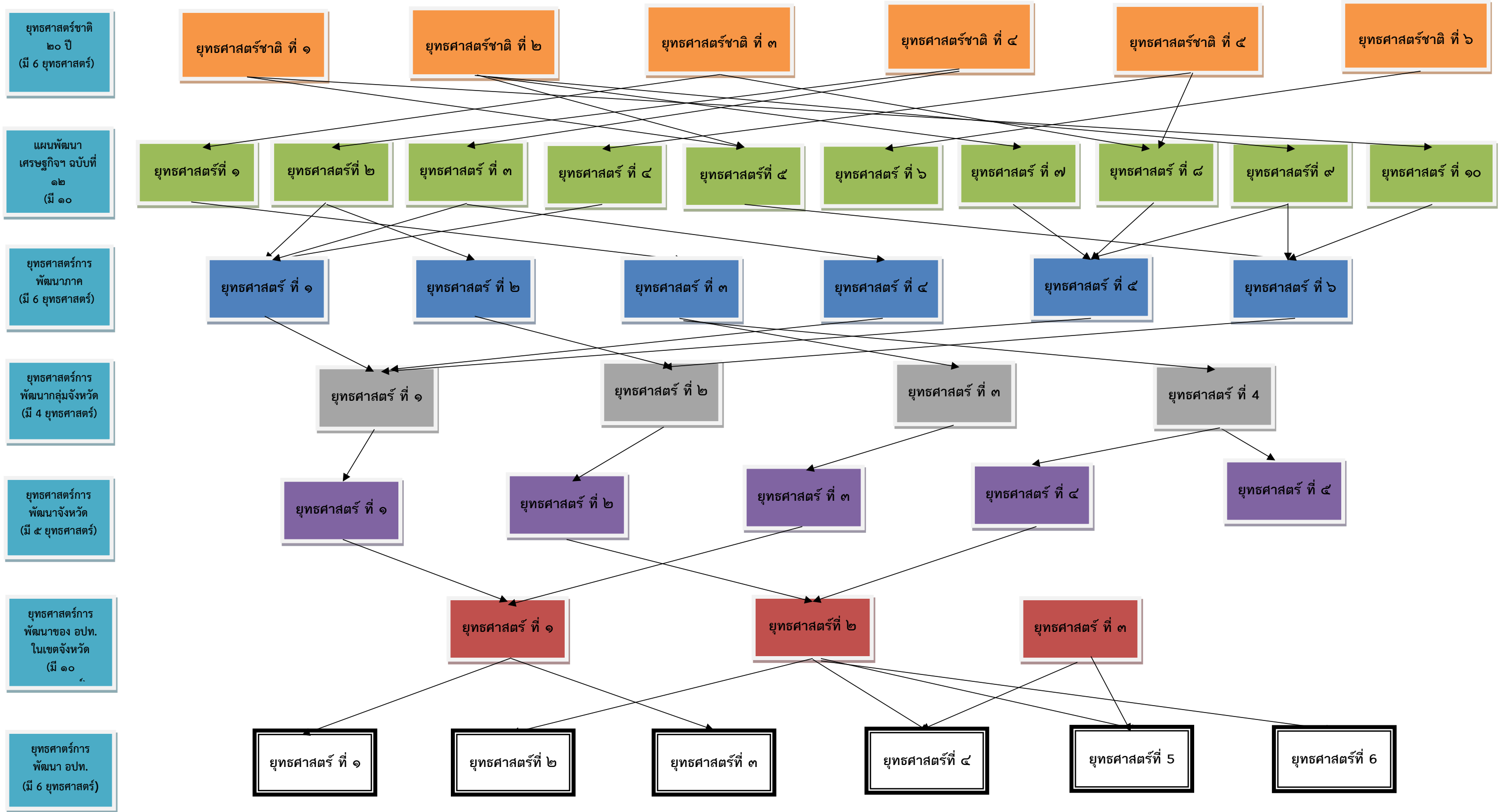
อุปสรรค(T:threats)

1. การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง ผลจากความไม่มั่นคงทาง การเมือง
2. ขาดการจัดทำและวางระบบผังเมือง
3. ประชาชนบางคนขาดจิตสำนึกในการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของครัวเรือน ซึ่งสร้างความสกปรกให้ครัวเรือนและบริเวณสาธารณะ
4. ประชาชนขาดจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ยังมีการเผาตอซังข้าว ทำให้เกิดมลพิษและเกิดไฟป่าทำลายสิ่งแวดล้อม
5. ประชาชนขาดความรู้ ทักษะในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและติดตลาด

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. ด้านบุคลากร ยังขาดแคลนบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญงานเฉพาะด้าน
2. ประสิทธิภาพทางการเงิน งบประมาณไม่เพียงพอ ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน
3. วัสดุทรัพยากร ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน
4. การบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ ระบบข้อมูลสารสนเทศยังมีไม่มาก

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	- การเศรษฐกิจ - บริการชุมชนและ สังคม	-อุตสาหกรรมและการโยธา -การเกษตร	- กองช่าง	-
2	ยุทธศาสตร์ด้านการ พัฒนาสังคมและ สาธารณสุข	-บริหารทั่วไป -บริการชุมชนและ สังคม -การดำเนินการอื่น	-สาธารณสุข -ส่งเสริมและสนับสนุนความ เข้มแข็งของชุมชน -งบกลาง	- สำนักงานปลัด - กองสวัสดิการฯ	-
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัย และการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม	-บริหารทั่วไป -การดำเนินการอื่น	-รักษาความสงบภายใน -งบกลาง	- สำนักงานปลัด - กองช่าง	-
4	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการส่งเสริม อาชีพและเศรษฐกิจ	-บริการชุมชนและ สังคม	-สร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	- กองสวัสดิการฯ	-
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น และการท่องเที่ยว	-บริการชุมชนและ สังคม	-การศึกษาและวัฒนธรรม ท้องถิ่น	- กองการศึกษาฯ - กองช่าง	-
6	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการให้บริการ และการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	- บริหารทั่วไป - บริการชุมชนและ สังคม - การเศรษฐกิจ	-บริหารงานทั่วไป -บริหารงานคลัง -อุตสาหกรรมและการโยธา	- สำนักงานปลัด - กองช่าง - กองคลัง	-
รวม	6 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	9 แผนงาน	5 ส่วนราชการ	

ส่วนที่ 4

การติดตามประเมินผล

4.1 การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยน่ายุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม ๒๕๖3 เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความ เชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของ การบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความ ยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและ โอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผล ต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O- Oppportunity (โอกาส) และT-Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔. ๐	๒๐ (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และ ยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาภูมิภาค ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดินและนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
3. ยุทธศาสตร์ ๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์			
3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทางวิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์(Positioning)	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

4.2 การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว 7467 ลงวันที่ 14 ธันวาคม ๒๕๖3 เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี ไปปฏิบัติใน เชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี ไปปฏิบัติใน เชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมา ดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงาน และ ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของ ชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่อง ใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเป็นไปได้ชัดเจน มี ลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่ การตั้งงบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่า โครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือ กลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่า ใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศ ไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่ รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับ การเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการ แผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจาก การเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่ เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้าน การเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	๕

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	๕
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	๕
๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	๕
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	๕
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	๕
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้ และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	๕
รวมคะแนน		100	

4.3 สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕66 – ๒๕70) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในการรวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

4.3.1 การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖6 - ๒๕70)										
ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖6 - ๒๕70)										
ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัด	๒๕๖6		๒๕๖7		๒๕๖8		๒๕๖9		๒๕70	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
๑. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม										
๒. การเสริมสร้าง ภูมิคุ้มกันทางสังคม และคุณภาพชีวิตที่ดี										
๓. การยกระดับ เศรษฐกิจให้พึ่ง ตนเองและแข่งขัน ได้										
รวม										

สรุปรายงานผลการดำเนินการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.						
ลำดับ ที่	รายการ	โครงการ	งบประมาณ	โครงการที่สามารถดำเนินการได้ (..... โครงการ)		
				คิดเป็นร้อยละ ของ แผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปี	คิดเป็นร้อย ละของ แผนการ ดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ ของข้อบัญญัติ + เงินสะสม
๑	บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น					
๒	ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณ					
๓	จากเงินสะสม					
๔	จัดทำแผนการดำเนินงาน - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					
๕	สามารถดำเนินการได้ - ข้อบัญญัติ = + - เงินสะสม =					

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ 3/2 แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ 3/3 แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

4.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

(๑) ปัญหาสาธารณสุขภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตะภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่างๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันท่วงที

(๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประชาชน และสัตว์ต่างๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ รมณรงค์การป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ช่วยเหลือประชาชนซ่อมแซมบ้านคนจน ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมด้านการศึกษาดูงานบริการสาธารณสุขด้านการศึกษา การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กนักเรียน จ้างเด็กนักเรียนในช่วงปิดภาคเรียนเพื่อมีรายได้

(๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางการป้องกัน โดยการลงพื้นที่ค้นหา การรณรงค์ป้องกัน การให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด

(๕) ปัญหาการสัญจรไปมาของประชาชนในตำบล เนื่องจาก ในตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็น ถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไปมาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงาน โครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาเสนอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

4.4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค – บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถ

แก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒) **ข้อเสนอแนะ** จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ โดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๓) **ผลจากการพัฒนา** จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่องและครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า อ้อย ตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย หมู ที่ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ การพนันที่ยังมีในพื้นที่ เส้นทางคมนาคมยังไม่ครบ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นให้เป็นเร่งด่วนต่อไป

4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

- 1) เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
- 2) ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
- 3) ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำเพื่อให้มีความสอดคล้องกัน
- 2) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่น
- 3) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- 4) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจ แต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.2566-2570)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง ได้จัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖6-๒๕70) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง ในการประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ 2 ครั้งที่ ๑/๒๕64 เมื่อวันที่ 23 เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕64

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงจึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕66-๒๕70) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 24 เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕64

(นายประยูร นิยม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
เรื่อง การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2553-2555)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง ได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550-2552) และได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาฯ และประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันไปแล้วนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วงได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี เพื่อดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา และได้รายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันไปแล้วนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 29

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 25549

(นายประมวล บุตรวิชา)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง
เรื่อง การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2550-2552)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง ได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2550-2552) และได้ผ่านความเห็นชอบจากสภาฯ และประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกันไปแล้วนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วงได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามปี เพื่อดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา และได้รายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารเพื่อให้ผู้บริหารเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันไปแล้วนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548
ข้อ 29

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 25549

(นายประมวล บุตรวิชา)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง
เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง
ประจำปีงบประมาณ 2551

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 29 โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งหน้าที่กำหนดแนวทางวิธีติดตามและประเมินผล รวมทั้งรายงานผลและเสนอความเห็นจากการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาฯ และประกาศผลการติดตามประเมินผล ให้ประชาชนทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี และประกาศโดยเปิดเผยให้ประชาชนทราบไม่น้อยกว่าสามสิบวันนั้น

ทั้งนี้ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ทั้งในส่วนที่เป็นรายได้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองและจัดเก็บให้ รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตลอดจนเงินที่ได้จากการถ่ายโอนภารกิจและกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 15 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551

(นายสมศรี ชมภู)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง

บัญชีโครงการเกินศักยภาพแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2553-2555)
องค์การบริหารส่วนตำบลโจดม่วง อำเภอศีลาสัย จังหวัดศรีสะเกษ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง
เรื่อง การใช้แผนดำเนินงานปีงบประมาณ 2552

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 26 ข้อ 27 โดยให้คณะกรรมการสนับสนุนการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแผนงานโครงการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจัดทำร่างแผนการดำเนินงานเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนการดำเนินงานแล้วเสนอผู้บริหารท้องถิ่น ประกาศเป็นแผนดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง และแผนดำเนินงานให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณนั้นหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตั้งงบประมาณดำเนินการ

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 26 เดือนตุลาคม พ.ศ.2551

(นายสมศรี ชมภู)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอมม่วง

(ร่าง)
แผนพัฒนาสามปี
(พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๕๘)

องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง
เรื่อง การใช้แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2551-2553)

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 24 องค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง ในการประชุมสภาสมัยสามัญที่ 1 ครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ.2552 จึงประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี(พ.ศ.2553-2555) เป็นแผนสำหรับใช้ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง และเป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณ ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ.2553-2555 ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2552

(นายสมศรี ชมภู)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอม่วง

บัญชีโครงการที่เกินศักยภาพ
แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2553 – 2555)
องค์การบริหารส่วนตำบลเจดม่วง
อำเภอศิลาลาด จังหวัดศรีสะเกษ